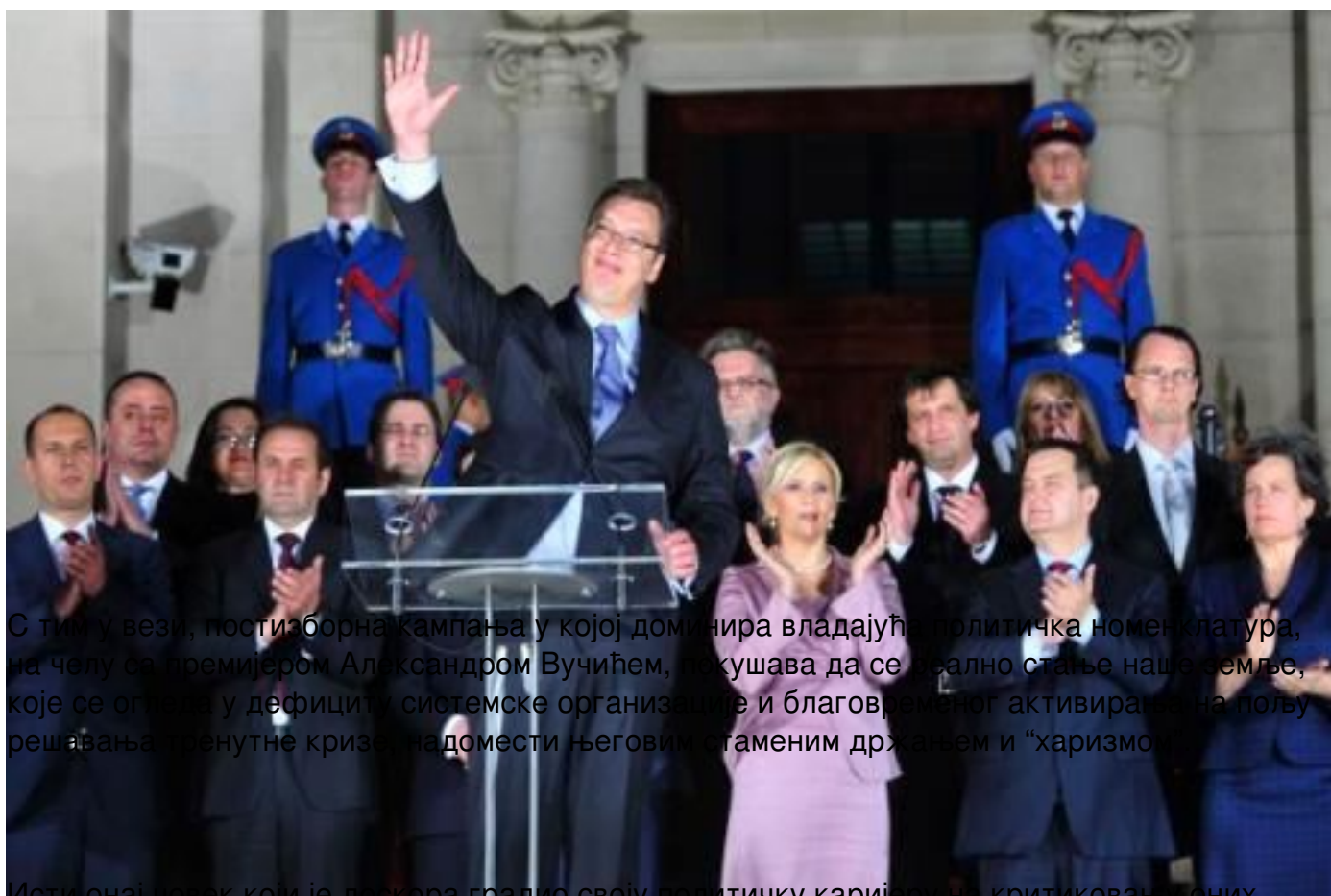

Кад се ниска душа извуче испод угњетавања, и сама угњетава.

Достојевски

Максима да политичка кампања увек траје је више пута потвђена, с тим што је ових дана то доказано тешком ситуацијом која је задесила нашу државу, како еколошки, тако и економски. Неочекиваном(?) елементарном непогодом којом су директно захваћени неки делови Србије, и индиректно цела држава, показује се кроз праксу и медијски наступ неких наших политичара релевантност класичне теорије да се у кризи најлакше осигурава политичка доминација, те самим тим и ауторитарна владавина једног вође/лидера.

С тим у вези, постизборна кампања у којој доминира владајућа политичка номенклатура, на челу са премијером Александром Вучићем, покушава да се реално стање наше земље, које се огледа у дефициту системске организације и благовременог активирања на пољу решавања тренутне кризе, надомести његовим огаменим држањем и “харизмом”.

Исти онај човек који је доскора градио своју политичку каријеру на критиковању оних истих људи из ЕУ који га данас хвале и подржавају; који је оштро нападао економске, привредне, па и социјалне реформе и програме које сада и сам спроводи, са још већим

Пише: Душан Стојменовић
уторак, 20 мај 2014 22:31

жаром него неки пре њега (које је такође јавно прозивао); исти онај вођа/лидер, који нам обећава Београд на води, данас “успешно” решава проблем *Србије под водом*, и не остаје равнодушан чак ни пред радом својих страначких колега и министара.

Строгим прекорима да министри не причају док његова реторика траје, педагошким упутствима и саветима како да се владају; наредбама да се искључе телефони, шаљући им кажипрстом знак “но-но” и захтевајући од њих покорност какву је и он имао дуги низ година према свом некадашњем идеолошком ментору Војиславу Шешељу, рекло би се да наш премијер оно што је већ научио од једног, сада примењује на Другима, трудећи се чак да буде и бољи од свог учитеља, као и да целу ситуацију држи под контролом, чак још успешније него што је то случај у “регуларним” условима.

Наглашавајући да се сви волонтери јављају зато што воле Србију а не њих (њега и министре), као и то да ни помоћ његовог “пријатеља” (а ваљда и нашег) са Блиског истока неће да изостане, дирљиво нам се понавља иста срцепарајућа прича, како су наши политичари пожртвовани, и једнако као и народ у служби вољене нам домовине. Драмским паузама у говору, снисходљиво и високопарно наш се премијер обраћа свом народу и владама других држава, доминирајући у свом апсолутистичком руковођењу државе у којој је поплава само један од многих проблема.

...Потоп, а после потопа – опет Ја

Пише: Душан Стојменовић
уторак, 20 мај 2014 22:31

